SUPORT PENTRU CURSUL 8 Derivabilitate și diferențiabilitate

22 noiembrie 2012

În acest curs sunt introduse noțiunile de: derivate parțiale de ordinul I pentru funcții reale de mai multe variabile reale. Apoi se introduce noțiunea de derivată după o direcție și diferențială de ordinul I pentru funcții reale și funcții vectoriale. Sunt prezentate unele proprietăți ale funcțiilor derivabile parțial.

1 Derivate parțiale ale unei funcții într-un punct

Fie n un număr natural nenul și $j \in \{1, ..., n\}$.

Definiție. Funcția $f:A\subseteq\mathbb{R}^n\to\mathbb{R}$ se numește derivabilă parțial în raport cu variabila x_i în punctul $a\in int\,A,\, dacă$ există în $\mathbb{R}$ limita

$$\lim_{t \to 0} \frac{f(a_1, \dots, a_{j-1}, a_j + t, a_{j+1}, \dots, a_n) - f(a_1, \dots, a_n)}{t}.$$
 (1)

În caz de existență, limita (1) o vom nota prin $\frac{\partial f}{\partial x_j}(a)$ sau prin $f'_{x_j}(a)$ și o vom numi derivata parțială a lui f în raport cu variabila x_j în punctul a.

EXEMPLUL 1.1. Fie $f: \mathbb{R}^3 \to \mathbb{R}$,

$$f(x_1, x_2, x_3) = -x_1 + 2(x_2)^2 - 3(x_3)^3, \ \forall (x_1, x_2, x_3) \in \mathbb{R}^3.$$

Funcția f este derivabilă parțial în raport cu x_1 , cu x_2 și cu x_3 în fiecare punct $x^0 = (x_1^0, x_2^0, x_3^0)$

și avem

$$\frac{\partial f}{\partial x_1}(x_1^0, x_2^0, x_3^0) = \lim_{x_1 \to x_1^0} \frac{-x_1 + 2(x_2^0)^2 - 3(x_3^0)^3 - (-x_1^0 + 2(x_2^0)^2 - 3(x_3^0)^3)}{x_1 - x_1^0}$$

$$= \lim_{x_1 \to x_1^0} \frac{-x_1 + x_1^0}{x_1 - x_1^0} = -1,$$

$$\frac{\partial f}{\partial x_2}(x_1^0, x_2^0, x_3^0) = \lim_{x_2 \to x_2^0} \frac{-x_1^0 + 2(x_2)^2 - 3(x_3^0)^3 - (-x_1^0 + 2(x_2^0)^2 - 3(x_3^0)^3)}{x_1 - x_1^0}$$

$$= \lim_{x_2 \to x_2^0} \frac{2(x_2)^2 - 2(x_2^0)^2}{x_2 - x_2^0} = \lim_{x_2 \to x_2^0} 2(x_2 + x_2^0) = 4x_2^0,$$

$$\frac{\partial f}{\partial x_3}(x_1^0, x_2^0, x_3^0) = \lim_{x_3 \to x_3^0} \frac{-x_1^0 + 2(x_2^0)^2 - 3(x_3^0)^3 - (-x_1^0 + 2(x_2^0)^2 - 3(x_3^0)^3)}{x_3 - x_3^0}$$

$$= \lim_{x_3 \to x_3^0} \frac{-3(x_3)^3 - (-3(x_3^0)^3)}{x_3 - x_3^0} = \lim_{x_3 \to x_3^0} -3(x_3^2 + x_3x_3^0 + (x_3^0)^2) = -9(x_3^0)^2.$$

Exact așa cum am definit derivata parțială în raport cu o variabilă pentru o funcție reală de mai multe variabile reale, putem defini noțiunea de derivată în raport cu o variabilă pentru funcții vectoriale de una sau mai multe variabile reale.

Fie n şi p numere naturale nenule şi fie $j \in \{1, \dots, n\}$.

DEFINIȚIE. Funcția $f:A\subseteq\mathbb{R}^n\to\mathbb{R}^p$ se numește derivabilă parțial în raport cu variabila x_i în punctul $a\in int\,A,\,$ dacă există în $\mathbb{R}^p$ limita

$$\lim_{t \to 0} \frac{f(a_1, \dots, a_{j-1}, a_j + t, a_{j+1}, \dots, a_n) - f(a_1, \dots, a_n)}{t}.$$
 (2)

În caz de existență, limita (2) o vom nota prin $\frac{\partial f}{\partial x_j}(a)$ sau prin $f'_{x_j}(a)$ și o vom numi derivata parțială a lui f în raport cu variabila x_j în punctul a.

Limita (2) are numeroase aplicații în fizică.

Fie un mobil M care se mişcă în intervalul de timp [0,T]. Presupunem că mişcarea mobilului se face față de un sistem cartezian de coordonate Oxyz și că în fiecare moment $t \in [0,T]$, coordonatele mobilului sunt date prin $f(t) = (f_1(t), f_2(t), f_3(t)) : [0,T] \to \mathbb{R}^3$ pentru fiecare $j \in \{1,2,3\}$. Vectorul viteză medie a mobilului va fi vectorul

$$v_m = \left(\frac{f_1(T) - f_1(0)}{T}, \frac{f_2(T) - f_2(0)}{T}, \frac{f_3(T) - f_3(0)}{T}\right).$$

Vectorul viteză instantanee, în fiecare moment $t_0 \in [0, T]$, este

$$v(t_0) = \lim_{t \to t_0} \frac{f(t) - f(t_0)}{t - t_0} = \lim_{t \to t_0} \left(\frac{f_1(t) - f_1(t_0)}{t - t_0}, \frac{f_2(t) - f_2(t_0)}{t - t_0}, \frac{f_3(t) - f_3(t_0)}{t - t_0} \right) = \lim_{t \to t_0} \frac{f_1(t) - f_1(t_0)}{t - t_0}, \lim_{t \to t_0} \frac{f_2(t) - f_2(t_0)}{t - t_0}, \lim_{t \to t_0} \frac{f_3(t) - f_3(t_0)}{t - t_0} \right).$$

Să presupunem că mobilul M se deplasează de-a lungul unei drepte ce are versorul director $d = (d_1, d_2, d_3)$ și care trece prin punctul $P = (x^0, y^0, z^0)$. Deplasarea se produce în intervalul de timp [-T,T]. Ne interesează viteza mobilului în punctul P, presupunând că mobilul se află la momentul 0 în punctul P, funcția care ne dă spațiul parcurs în funcție de timp fiind $f : [-T,T] \to \mathbb{R}$. Ecuațiile parametrice ale dreptei pe care se deplasează mobilul sunt:

$$x = x^{0} + td_{1}, y = y^{0} + td_{2}, z = z^{0} + td_{3}, t \in [-T, T].$$

Viteza instantanee în momentul 0 este

$$v(0) = \lim_{t \to 0} \frac{f(x^0 + td_1, y^0 + td_2, z^0 + td_3) - f(x^0, y^0, z^0)}{t}.$$

Acest exemplu a condus la considerarea asa numitei derivate după o direcție.

1.1 Derivata după o direcție a unei funcții vectoriale de variabilă vectorială

Să observăm faptul că existența limitei (1) este echivalentă cu existența limitei

$$\lim_{t \to 0} \frac{f(a + te^j) - f(a)}{t},\tag{3}$$

unde e^j este versorul axei Ox_j . În locul vectorului e^j , putem lua orice vector $d \in \mathbb{R}^n$, obținând în acest mod derivată după direcția d.

Fie $A \subseteq \mathbb{R}^n$ şi fie $d \in \mathbb{R}^n$.

DEFINIȚIE. Spunem că funcția $f: A \to \mathbb{R}^p$ este derivabilă după direcția d în punctul $a \in \operatorname{int} A$ dacă există în $\mathbb{R}^p$ limita

$$\lim_{t \to 0} \frac{f(a+td) - f(a)}{t}.\tag{4}$$

Limita (4), în caz de existență, o vom nota prin $\delta f(a,d)$.

Observația 1.1. Ușor se vede că pentru $d = 0_n \in \mathbb{R}^n$, avem

$$\lim_{t \to 0} \frac{f(a+td) - f(a)}{t} = \lim_{t \to 0} \frac{f(a) - f(a)}{t} = 0_p.$$

Deci orice funcție este derivabilă după direcția nulă în orice punct interior al domeniul său de definiție și $\delta f(a,0) = 0$.

DEFINIȚIE. Dacă $f:A\to\mathbb{R}^p$ este derivabilă după direcția $d\in\mathbb{R}^n$ în punctul $a\in int\,A$, se numește derivata lui f în a după direcția $d\in\mathbb{R}^n$, și se notează cu $\frac{\partial f}{\partial d}(a)$, vectorul (numărul dacă p=1)

$$\frac{\partial f}{\partial d}(a) = \begin{cases} \frac{1}{\|d\|_n} \lim_{t \to 0} \frac{f(a+td) - f(a)}{t}, & h \neq 0\\ 0, & h = 0 \end{cases}$$
 (5)

EXEMPLUL 1.2. Fie $f: \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R}^3$, f(x,y) = (xy,2x,y) pentru fiecare $(x,y) \in \mathbb{R}^2$. Fie d=(-1,2) și fie a=(2,-3). Cum

$$\lim_{t \to 0} \frac{f(2-t, -3+2t) - f(2, -3)}{t} = \lim_{t \to 0} \frac{(7t - 2t^2, -2t, 2t)}{t} = (7, -2, 2),$$

rezultă că f este derivabilă după direcția d în a și

$$\frac{\partial f}{\partial d}(a) = \frac{1}{\sqrt{5}}(7, -2, 2) = \left(\frac{7}{\sqrt{5}}, -\frac{2}{\sqrt{5}}, \frac{2}{\sqrt{5}}\right).$$

1.2 Proprietățile unei funcții derivabilă parțial în raport cu o variabilă într-un punct

După cum am văzut, derivabilitatea în raport cu o direcție reprezintă o generalizarea a derivabilității în raport cu o variabilă. Întrucât suntem interesați în primul rând de derivatele parțiale în raport cu o variabilă ale unei funcții, vom enunța în acești termeni teoremele, ele rămânând adevărate dacă derivabilitatea parțială în raport cu o variabilă într-un punct se înlocuiește cu derivata după o direcție în acel punct.

Teorema 1.1 (legătura cu derivabilitatea parțială a componentelor scalare).

- a) Funcția $f = (f_1, ..., f_p) : A \subseteq \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^p$ este derivabilă parțial în raport cu x_j în punctul $a \in int A$ dacă și numai dacă, pentru fiecare $i \in \{1, ..., p\}$, funcția $f_i : A \to \mathbb{R}$ este derivabilă parțial în raport cu x_j în a.
- b) Dacă $f = (f_1, \dots, f_p) : A \subseteq \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^p$ este derivabilă parțial în raport cu x_j în $a \in int A$, atunci

$$\frac{\partial f}{\partial x_j}(a) = \left(\frac{\partial f_1}{\partial x_j}(a), \dots, \frac{\partial f_p}{\partial x_j}(a)\right) \in \mathbb{R}^p.$$
 (6)

Demonstrația este imediată și se bazează pe teorema de reducere a calcului limitei unei funcții vectoriale la calculul limitei componentelor sale scalare.

Proprietățile funcțiilor derivabile parțial în raport cu o variabilă x_j într-un punct se deduc imediat din proprietățile funcțiilor derivabile într-un punct, dacă se ține cont de observația care urmează.

Observația 1.2. (legătura cu derivabilitatea unei funcții vectoriale de o variabilă reală). Fie $A \subseteq \mathbb{R}^n, \ j \in \{1, \dots, n\}$ și $a \in \text{int } A$. Notăm

$$T_j = \{ t \in \mathbb{R} | \ a + te^j \in A \}.$$

Atunci următoarele propoziții sunt adevărate:

i) funcția $f:A\to\mathbb{R}^p$ este derivabilă parțial în raport cu x_j în punctul a dacă și numai dacă funcția $F_j:T_j\to\mathbb{R}^p$ dată prin

$$F_j(t) = f(a + te^j)$$
, pentru fiecare $t \in T_j$,

este derivabilă în punctul 0.

ii) dacă funcția $f: A \to \mathbb{R}^p$ este derivabilă parțial în raport cu x_i în punctul a, atunci

$$F_j'(0) = \frac{\partial f}{\partial x_j}(a). \tag{7}$$

Obţinem astfel următoarele proprietăți ale funcțiilor derivabile în raport cu o variabilă într-un punct.

Teorema 1.2 Dacă funcțiile $f: A \to \mathbb{R}^p$ și $g: A \to \mathbb{R}^p$ sunt derivabile parțial în raport cu x_j în punctul $a \in int A$, atunci următoarele propoziții sunt adevărate:

i) oricare ar fi numerele reale α şi β , funcția $\alpha f + \beta g$ este derivabilă parțial în raport cu x_j în a şi

$$\frac{\partial(\alpha f + \beta g)}{\partial x_j}(a) = \alpha \frac{\partial f}{\partial x_j}(a) + \beta \frac{\partial g}{\partial x_j}(a); \tag{8}$$

ii) funcția $f \cdot g : A \to \mathbb{R}$, dată prin

$$(f \cdot g)(x) = \sum_{i=1}^{p} f_i(x)g_i(x),$$

oricare ar fi $x \in A$, este derivabilă în raport cu x_i în punctul a şi

$$\frac{\partial (fg)}{\partial x_j}(a) = \frac{\partial f}{\partial x_j}(a)g(a) + f(a)\frac{\partial g}{\partial x_j}(a) = \sum_{i=1}^p \left(\frac{\partial f_i}{\partial x_j}(a)g_i(a) + f_i(a)\frac{\partial g_i}{\partial x_j}(a)\right). \tag{9}$$

Demonstrație (opțional). Fie $T_j = \{t \in \mathbb{R} | a + te^j \in A\}.$

i) Construim funcția $H_j: T_j \to \mathbb{R}^p$, $H_j(t) = \alpha f(a+te^j) + \beta g(a+te^j)$, pentru fiecare $t \in T_j$. Observăm că

$$H_j = \alpha F_j + \beta G_j, \tag{10}$$

unde

$$F: T_j \to \mathbb{R}^p$$
, $F_j(t) = f(a + te^j)$, pentru fiecare $t \in T_j$

şi

$$G: T_j \to \mathbb{R}^p, \ G_j(t) = g(a + te^j)$$
 pentru fiecare $t \in T_j$.

Dacă funcțiile f și g sunt derivabile parțial în raport cu x_j în a, în baza teoremei 1.2 rezultă că funcțiile F_j și G_j sunt derivabile în 0. Deducem că funcția $\alpha F_j + \beta G_j$ este derivabilă în 0 și că

$$(\alpha F_j + \beta G_j)'(0) = \alpha F_j'(0) + \beta G_j'(0).$$

Atunci (10) implică faptul că H_j va fi derivabilă în 0 şi că avem $H'_j(0) = (\alpha F_j + \beta G_j)'(0) = \alpha F'_j(0) + \beta G'_j(0)$. În baza observației 1.2 rezultă că $\alpha f + \beta g$ este derivabilă parțial în raport cu x_j în a și

$$\frac{\partial(\alpha f + \beta g)}{x_j}(a) = \alpha \frac{\partial f}{x_j}(a) + \beta \frac{\partial g}{x_j}(a).$$

Punctul ii) se demonstrează asemănător.

Tot într-o manieră asemănătoare se poate demonstra și teorema care urmează.

Teorema 1.3 Fie $A \subseteq \mathbb{R}^n$, $a \in int A$, $j \in \{1, ..., n\}$ şi fie $T_j = \{t | a + te^j \in A\}$. Dacă funcția $g: A \to \mathbb{R}$ este derivabilă în raport cu x_j în punctul a şi dacă $g(a) \neq 0$, atunci există $\delta > 0$ astfel încât $] - \delta, \delta[\subseteq T_j, g(a + td) \neq 0$, pentru orice $t \in] - \delta, \delta[$, funcția $\frac{1}{g}: V \to \mathbb{R}^p$, unde $V = \{a + td | t \in] - \delta, \delta[\}$, este derivabilă în raport cu x_j în punctul a si

$$\frac{\partial^{\frac{1}{g}}}{\partial x_{j}}(a) = -\frac{1}{g^{2}(a)} \cdot \frac{\partial g}{\partial x_{j}}(a). \tag{11}$$

Teorema 1.4 Fie $A \subseteq \mathbb{R}^n$, $a \in int A$ şi $j \in \{1, ..., n\}$. Dacă funcțiile $f : A \to \mathbb{R}$ şi $g : A \to \mathbb{R}$ sunt derivabile în raport cu x_j în punctul a și dacă $g(a) \neq 0$, atunci există un $\delta > 0$ astfel încât $g(x) \neq 0$ pentru orice $x \in V = \{a + td | t \in \delta, \delta\}$, funcția $\frac{f}{g} : V \to \mathbb{R}^p$ este derivabilă în raport cu x_j în punctul a și

$$\frac{\partial \frac{f}{g}}{\partial x_j}(a) = \frac{1}{g^2(a)} \cdot \left(g(a) \frac{\partial f}{\partial x_j}(a) - \frac{\partial g}{\partial x_j}(a) f(a) \right). \tag{12}$$

Demonstrația este imediată dacă se aplică teoremele 1.2 și 1.3.⋄

Remarcăm faptul că teorema rămâne adevărată dacă funcția reală f se înlocuiește cu funcția vectoriale $f:A\to {\rm I\!R}^p.$

dorim să atragem atenția asupra faptului că, în general, compunerea a două funcții derivabile parțial nu este derivabilă parțial după cum rezultă și din exemplul care urmează. Exemplul 1.3. Fie funcțiile $f: \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R}^2$,

$$f(x_1, x_2) = (x_1^2 + x_2^2, x_1^2 - x_2^2)$$
, pentru fiecare $(x_1, x_2) \in \mathbb{R}^2$

 $\text{si } g: \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R},$

$$g(y_1, y_2) = \begin{cases} \frac{y_1 y_2}{y_1^2 + y_2^2}, & y_1^2 + y_2^2 > 0\\ 0, & y_1^2 + y_2^2 = 0 \end{cases}.$$

Fără greutate se vede că funcția f este derivabilă parțial în punctul $x^0=(0,0)$ și că funcția g este derivabilă parțial în punctul $y^0=f(0,0)=(0,0)$. Să considerăm funcția compusă $\varphi=g\circ f$. Avem

$$\varphi(x_1, x_2) = \begin{cases} \frac{x_1^4 - x_2^4}{2(x_1^4 + x_2^4)}, & (x_1, x_2) \neq 0, \\ 0, & (x_1, x_2) = 0. \end{cases}$$

Funcția φ nu este derivabilă parțial în punctul $x^0 = (0,0)$. Într-adevăr nu există

$$\lim_{x_1 \to 0} \frac{f(x_1, 0) - f(0, 0)}{x_1 - 0} = \lim_{x_1 \to 0} \frac{\frac{1}{2}}{x_1 - 0}.$$

Analog nu există

$$\lim_{x_2 \to 0} \frac{f(0, x_2) - f(0, 0)}{x_2 - 0} = \lim_{x_2 \to 0} \frac{\frac{-1}{2}}{x_2 - 0}.$$

2 Derivatele parțiale ale unei funcții

În acest paragraf vom discuta despre derivabilitate și derivatele parțiale ale unei funcții.

Derivabilitatea parţială în raport cu o variabilă şi derivata parţială în raport cu o variabilă. Fie mulţimea $A \subseteq \mathbb{R}^n$ deschisă şi nevidă, fie funcţia $f: A \to \mathbb{R}^p$ şi fie $j \in \{1, \dots, n\}$.

DEFINIȚIE. Spunem că f este derivabilă parțial în raport cu x_j pe A dacă f este derivabilă parțial în raport cu x_j în fiecare punct $a \in A$.

Dacă $f: A \to \mathbb{R}^p$ este derivabilă parțial în raport cu x_j pe A, funcția definită pe A cu valori în $\mathbb{R}^p$ care face ca fiecărui $a \in A$ să-i corespundă vectorul $\frac{\partial f}{\partial x_j}(a)$ se notează cu $\frac{\partial f}{\partial x_j}$ sau cu $D_j f$ și se numește derivata parțială de ordinul I a lui f în raport cu x_j .

Exemplul 2.1. Fie $f: \mathbb{R}^3 \to \mathbb{R}^2$,

$$f(x_1, x_2, x_3) = (x_1x_2 - x_3, 2x_1 + 3x_2 - x_2x_3),$$

pentru fiecare $(x_1, x_2, x_3) \in \mathbb{R}^3$ și fie j = 2. Funcția f este derivabilă parțial în raport cu x_2 pe $\mathbb{R}$ și derivata sa parțială în raport cu x_2 este funcția

$$\frac{\partial f}{\partial x_2} : \mathbb{R}^3 \to \mathbb{R}^2, \quad \frac{\partial f}{\partial x_2}(x_1, x_2, x_3) = (x_1, 3 - x_3),$$

oricare ar fi $(x_1, x_2, x_3) \in \mathbb{R}^3$.

Derivabilitate parțială într-un punct. Gradientul unei funcții într-un punct. Matricea lui Jacobi într-un punct. Fie $A \subseteq \mathbb{R}^n$, nevidă.

DEFINIȚIE. Spunem că funcția $f: A \to \mathbb{R}^p$ este derivabilă parțial în punctul $a \in \operatorname{int} A$, dacă f este derivabilă parțial în raport cu toate variabilele în punctul a.

Se numește gradient al funcției $f:A\to \mathbb{R}$, derivabilă parțial în punctul a, și se notează cu $\nabla f(a)$, vectorul

$$\nabla f(a) = \left(\frac{\partial f}{\partial x_1}(a), \dots, \frac{\partial f}{\partial x_n}(a)\right) \in \mathbb{R}^n.$$

Simbolul ∇ se citeşte nabla.

Se numeşte matricea lui Jacobi ataşată funcției $f: A \to \mathbb{R}^p$, derivabilă parțial în punctul $a \in A$, și se notează cu J(f;a) sau cu [f'(a)], matricea

$$J(f;a) = [f'(a)] = \begin{pmatrix} \frac{\partial f_1}{\partial x_1}(a) & \dots & \frac{\partial f_1}{\partial x_n}(a) \\ \dots & \dots & \dots \\ \frac{\partial f_p}{\partial x_1}(a) & \dots & \frac{\partial f_p}{\partial x_n}(a) \end{pmatrix}.$$

În cazul particular n = p, matricea lui Jacobi este o matrice pătratică; determinantul ei se numește *jacobianul* funcției f în a și se notează cu det J(f; a) sau |J(f; a)|. Deci

$$\det J(f;a) = |J(f;a)| = \begin{vmatrix} \frac{\partial f_1}{\partial x_1}(a) & \dots & \frac{\partial f_1}{\partial x_n}(a) \\ \dots & \dots & \dots \\ \frac{\partial f_n}{\partial x_1}(a) & \dots & \frac{\partial f_n}{\partial x_n}(a) \end{vmatrix}.$$

EXEMPLUL 2.2. Fie $f: \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R}^3$,

$$f(x_1, x_2) = \left(x_1 - x_2, x_1 x_2, \frac{x_2}{x_1^2 + 1}\right)$$
 pentru fiecare $(x_1, x_2) \in \mathbb{R}^2$.

Fie a = (1, -2). Avem

$$J(f;(1,-2)) = [f'(1,-2)] = \begin{pmatrix} 1 & -1 \\ -2 & 1 \\ 1 & \frac{1}{2} \end{pmatrix}.$$

EXEMPLUL 2.3. Fie $A = (0, +\infty) \times \mathbb{R} \times \mathbb{R}$ și fie funcția $f: A \to \mathbb{R}^3$,

$$f(x_1, x_2, x_3) = \left(x_1 - x_2, 2x_2 + 3x_3, \frac{x_2 x_3}{x_1}\right), \ \forall \ x = (x_1, x_2, x_3) \in A.$$

Funcția f este derivabilă parțial în fiecare punct $a=(a_1,a_2,a_3)$. Ca urmare, în fiecare punct $a=(a_1,a_2,a_3)\in A$, avem

$$J(f;a) = [f'(a_1, a_2, a_3)] = \begin{pmatrix} 1 & -1 & 0 \\ 0 & 2 & 3 \\ -\frac{a_2 a_3}{(a_1)^2} & \frac{a_3}{a_1} & \frac{a_2}{a_1} \end{pmatrix}$$

şi

$$|J(f;a)| = \frac{3a_2a_3 - 3a_1a_3 + 2a_2a_1}{(a_1)^2}.$$

OBSERVAŢIA 2.1. i) În cazul particular n=1, dacă funcția $f:A\subseteq\mathbb{R}\to\mathbb{R}^p$ este derivabilă în punctul $a\in int\,A$, atunci

$$J(f;a) = [f'(a)] = \begin{pmatrix} f'_1(a) \\ \dots \\ f'_p(a) \end{pmatrix}.$$

ii) În cazul particular p=1, dacă funcția $f:A\subseteq \mathbb{R}^n\to \mathbb{R}$ este derivabilă în punctul $a\in \operatorname{int} A$, atunci

$$J(f;a) = [f'(a)] = (\frac{\partial f}{\partial x_1}(a) \dots \frac{\partial f}{\partial x_n}(a)),$$

și, ținând cont că $\nabla f(a) \in \mathbb{R}^n$, datorită convenției făcute că, în calculele cu matrici, elementele lui $\mathbb{R}^n$ le considerăm matrici coloană, avem

$$J(f; a) = \nabla^T f(a).$$

Legătura dintre derivabilitate parțială și continuitate. Trebuie să remarcăm faptul că o funcție care este derivabilă parțial în raport cu o variabilă într-un punct, nu este, în general, și continuă în acel punct după cum rezultă din exemplul următor.

Exemplul 2.4. Funcția $f: \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R}$,

$$f(x_1, x_2) = \begin{cases} \frac{x_1 x_2}{x_1^2 + x_2^2}, & x_1^2 + x_2^2 > 0\\ 0, & x_1^2 + x_2^2 = 0 \end{cases}$$

este discontinuă în punctul $x^0=(0,0),$ de
oarece pentru șirul $(1/n,1/n)_{n\geq 1}$ avem

$$\lim_{n \to \infty} f\left(\frac{1}{n}, \frac{1}{n}\right) = \lim_{n \to \infty} \frac{\frac{1}{n} \cdot \frac{1}{n}}{\frac{1}{n^2} + \frac{1}{n^2}} = \frac{1}{2} \neq 0 = f(0, 0).$$

Funcția f este însă derivabilă parțial în raport cu x_1 în x^0 pentru că

$$\frac{\partial f}{\partial x_1}(0,0) = \lim_{t \to 0} \frac{f(0+t,0) - f(0,0)}{t} = \lim_{t \to 0} \frac{\frac{(0+t) \cdot 0}{(0+t)^2 + 0^2}}{t} = 0.$$

În mod analog se arată că f este derivabilă parțial și în raport cu x_2 în x^0 .

Derivabilitate parțială pe o mulțime. Funcții de clasă C^1 . Fie $A \subseteq \mathbb{R}^n$, deschisă și nevidă.

DEFINIȚIE. Spunem că funcția $f:A\to \mathbb{R}^p$ este derivabilă parțial pe A dacă f este derivabilă parțial în fiecare punct $a\in A$.

Fie $A \subseteq \mathbb{R}^n$ și $M \subseteq A$, nevidă și deschisă.

DEFINIȚIE. Vom spune că funcția $f:A\subseteq \mathbb{R}^n\to \mathbb{R}^p$ este de clasă C^1 pe M dacă f este derivabilă parțial în fiecare punct $a\in M$ și dacă toate derivatele parțiale de ordinul I sunt continue pe M. Atragem atenția asupra faptului că există funcții care sunt derivabile parțial, dar nu sunt de clasă C^1 , după cum rezultă din exemplul care urmează.

Exemplul 2.5. Fie $f: \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R}$,

$$f(x_1, x_2) = \begin{cases} (x_1^2 + x_2^2) \cos \frac{1}{\sqrt{x_1^2 + x_2^2}}, & (x_1, x_2) \neq (0, 0) \\ 0, & (x_1, x_2) = (0, 0) \end{cases}$$

Funcția f este continuă și derivabilă parțial pe $\mathbb{R}^2$ și avem

$$\frac{\partial f}{\partial x_j}(x_1, x_2) = \begin{cases} 2x_j \cos \frac{1}{\sqrt{x_1^2 + x_2^2}} + \frac{x_j}{\sqrt{x_1^2 + x_2^2}} \sin \frac{1}{\sqrt{x_1^2 + x_2^2}}, & (x_1, x_2) \neq (0, 0) \\ 0, & (x_1, x_2) = (0, 0) \end{cases}$$

pentru fiecare $j \in \{1, 2\}$. Funcțiile derivate parțial de ordinul I, $\frac{\partial f}{\partial x_1}$, $\frac{\partial f}{\partial x_2}$ nu sunt continue. Deci f este derivabilă parțial, dar nu este de clasă C^1 pe $\mathbb{R}^2$.

Difeomorfisme (opțional) Fie A și B submulțimi deschise, nevide ale lui $\mathbb{R}^n$.

Definiție. Funcția $f: A \to B$ se numește difeomorfism dacă:

- f este de clasă C^1 pe A,
- f este bijectivă

si

- f^{-1} , inversa funcției f, este de clasă C^1 pe B.

Ca și consecințe ale proprietăților funcțiilor diferențiabile și continue, obținem:

OBSERVAȚIA 2.2. a) Dacă A și B sunt submulțimi deschise ale lui $\mathbb{R}^n$ și dacă $f: A \to B$ este un difeomorfism, atunci f^{-1} este tot un difeomorfism.

- b) Dacă A, B şi C sunt mulțimi deschise ale lui $\mathbb{R}^n$ şi dacă funcțiile $f: A \to B$ şi $g: B \to C$ sunt difeomorfisme, atunci funcția $g \circ f: A \to C$ este un difeomorfism.
- c) Dacă A și B sunt submulțimi deschise ale lui $\mathbb{R}^n$ și dacă $f:A\to B$ este un difeomorfism, atunci oricare ar fi o submulțime deschisă C a lui A, mulțimea f(C) este deschisă.

3 Funcție diferențiabilă și diferențiala unei funcții

Înainte de a trece la definiția diferențialei unei funcții într-un punct, vom aminti câteva lucruri legate de funcții liniare.

Funcții liniare. O funcție $f: \mathbbm{R}^n \to \mathbbm{R}^p$ se numește liniară dacă satisface următoarele condiții :

- i) este aditivă, adică f(x+y) = f(x) + f(y), oricare ar fi $x, y \in \mathbb{R}^n$, și
- ii) este omogenă, adică f(tx) = tf(x), oricare ar fi $t \in \mathbb{R}$ și $x \in \mathbb{R}^n$.

Convenim ca mulțimea funcțiilor liniare definite pe $\mathbb{R}^n$ cu valori în $\mathbb{R}^p$ s-o notăm cu $L(\mathbb{R}^n, \mathbb{R}^p)$. Funcțiile de proiecție sunt funcții liniare.

Observație. O funcție $f=(f_1,...,f_p):\mathbb{R}^n\to\mathbb{R}^p$ este liniară dacă și numai dacă componentele sale scalare $f_1,...,f_p$ sunt liniare.

In conformitate cu rezultate cunoscute din algebră, avem următoarele proprietăți.

Teorema 3.1 O funcție $f: \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^p$ este liniară dacă și numai dacă există o matrice $C = [c_{ij}]_{p \times n}$ de numere reale astfel încât

$$f(x) = Cx = \begin{pmatrix} \sum_{j=1}^{n} c_{1j} x_j \\ \dots \\ \sum_{j=1}^{n} c_{pj} x_j \end{pmatrix}, \text{ oricare ar fi } x = (x_1, \dots, n) \in \mathbb{R}^n.$$
 (13)

Dacă $f = (f_1, ..., f_p) : \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^p$ este liniară, atunci există o unică matrice C pentru care are loc egalitatea (13). Acea matrice se numește matricea atașată funcției liniare. Convenim ca, dacă f este funcție liniară, atunci matricea atașată o vom nota prin [f].

Definiția funcției diferențiabile Fie $A \subseteq \mathbb{R}^n$, $A \neq \emptyset$.

DEFINIȚIE. Funcția $f:A\to\mathbb{R}^p$ se numește diferențiabilă (în sens Fréchet) în punctul $a\in int\ A$ dacă există o funcție liniară $L:\mathbb{R}^n\to\mathbb{R}^p$ astfel încât

$$\lim_{h \to 0_n} \frac{f(a+h) - f(a) - L(h)}{\|h\|_n} = 0_p.$$
 (14)

OBSERVAŢIA 3.1. Dacă A este o submulțime nevidă a lui $\mathbb{R}^n$ și funcția $f: A \to \mathbb{R}^p$ este diferențiabilă în punctul $a \in int A$, atunci există o unică funcție liniară $L: \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^p$ care să satisfacă condiția (14).

Diferențiala unei funcții într-un punct

Dacă $f: A \subseteq \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^p$ este diferențiabilă în punctul $a \in int A$, funcția liniară L, care în baza observației 3.1 este unică, se numește diferențiala (Fréchet) a funcției f în a și se notează cu df(a).

Dacă $h \in \mathbb{R}^n$, valoarea funcției L pe h, adică $L(h) \in \mathbb{R}^p$, se mai numește și diferențiala funcției f în punctul a pe creșterea h și se notează cu df(a)(h). Deci avem

$$df(a)(h) = L(h)$$
, oricare ar fi $h \in \mathbb{R}^n$. (15)

Matricea atașată funcției liniare $df(a): \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^p$ o vom numi matricea atașată diferențialei funcției f în a și o vom nota prin [df(a)].

Ținând cont de aceasta și de convenția făcută că în calculele matriceale vectorii din $\mathbb{R}^n$ îi vedem ca matrici coloană, (15) se rescrie sub forma

$$df(a)(h) = [df(a)] \cdot \begin{pmatrix} h_1 \\ \cdots \\ h_n \end{pmatrix}$$
, oricare ar fi $h \in \mathbb{R}^n$. (16)

Teorema 3.2 Dacă $A \subseteq \mathbb{R}^n$, $a \in int A$, $\Omega_a = \{h \in \mathbb{R}^n | a + h \in A\}$ şi $f : A \to \mathbb{R}^p$ este o funcție, atunci următoarele propoziții sunt adevărate:

i) dacă funcția f este diferențiabilă în punctul a, atunci există o funcție $\omega:\Omega_a\to {\rm I\!R}^p,$ cu

$$\omega(0_n) = 0_p, \tag{17}$$

continuă în 0_n , astfel încât

$$f(a+h) - f(a) = df(a)(h) + ||h||_n \omega(h), \tag{18}$$

oricare ar fi $h \in \Omega_a$;

ii) dacă există o funcție liniară $L: \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^p$ și o funcție $\omega: \Omega_a \to \mathbb{R}^p$, cu $\omega(0_n) = 0_p$, continuă în 0_n , astfel încât

$$f(a+h) - f(a) = L(h) + ||h||_n \omega(h), \tag{19}$$

oricare ar fi $h \in \Omega_a$, atunci f este diferențiabilă în a și df(a) = L.

Demonstrație. i) Construim funcția $\omega:\Omega_a\to\mathbb{R}^p$ dată prin

$$\omega(h) = \begin{cases} \frac{f(a+h) - f(a) - df(a)(h)}{\|h\|_n}, & h \neq 0_n \\ 0_p, & h = 0_n \end{cases}.$$

Din construcție rezultă că are loc (18). Deoarece f este diferențiabilă în a, avem

$$\lim_{h \to 0_n} \omega(h) = \lim_{h \to 0_n} \frac{f(a+h) - f(a) - df(a)(h)}{\|h\|_n} = 0_p$$

deci funcția ω este continuă în 0_n .

ii) Deoarece funcția ω este continuă în 0_n , din $\omega(0_n) = 0_p$ deducem că $\lim_{h\to 0_n} \omega(h) = 0_p$. Ținând cont acum de (19), avem

$$\lim_{h \to 0_n} \frac{f(a+h) - f(a) - L(h)}{\|h\|_n} = 0_p.$$

În baza definiției, f este diferențiabilă în punctul a. Cum diferențiala unei funcții într-un punct este unică și cum L satisface condiția din definiție, rezultă că L = df(a).

Teorema 3.2 are o mare importanță practică. Astfel, dacă funcția $f: A \to \mathbb{R}^p$, unde $A \subseteq \mathbb{R}^n$, este diferențiabilă Fréchet în $x \in int A$, putem aproxima diferența f(x+h)-f(x) cu df(x)(h), adică să luăm

$$f(x+h) - f(a) \approx df(x)(h).$$

Notând $\Delta f(x) = f(x+h) - f(x)$ și $\Delta x = h$ obținem

$$\Delta f(x) \approx [df(x)] \cdot \Delta x.$$
 (20)

Probleme 4

1) Utilizând definiția derivatelor parțiale într-un punct, calculați

$$\frac{\partial f}{\partial x_1}(M)$$
 și $\frac{\partial f}{\partial x_2}(M)$

dacă:

a)
$$f(x_1, x_2) = 2x_1x_2 + x_2^3$$
 pentru fiecare $(x_1, x_2) \in \mathbb{R}^2$ şi $M = (1, 2)$;
b) $f(x_1, x_2) = \begin{cases} \frac{x_1 - x_2}{x_1^2 + x_2^2}, & (x_1, x_2) \neq (0, 0) \\ 0, & (x_1, x_2) = (0, 0) \end{cases}$ şi $M = (0, 0)$;

c) $f: \mathbb{R} \times]0, +\infty[\to \mathbb{R}, f(x_1, x_2) = x_1 \ln x_2 + x_2^{x_1} \text{ în fiecare punct } (x_1, x_2) \in \mathbb{R} \times]0, +\infty[$

 $\begin{array}{l}
 \text{si } M = (0,1); \\
 \text{d) } f : \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R},
 \end{array}$

$$f(x_1, x_2) = \begin{cases} \frac{x_1^2 x_2}{x_1^6 + x_2^2}, & (x_1, x_2) \neq (0, 0) \\ 0, & (x_1, x_2) = (0, 0) \end{cases}$$

 $\sin M = (0,0).$

2) Fie $f:]0, +\infty[\times]0, +\infty[\to \mathbb{R},$

$$f(x,y) = \sqrt{xy + \frac{x}{y}}$$

pentru fiecare $(x,y) \in]0, +\infty[\times]0, +\infty[$. Calculați $\frac{\partial f}{\partial x}(2,1), \frac{\partial f}{\partial y}(2,1).$

- 3) Fie funcția dată prin $f(x,y,z) = \ln(xy+z)$ pentru fiecare $(x,y,z) \in D$, unde D este domeniul maxim de definiție. Determinați D și calculați $\nabla f(1,2,0)$.
- 4) Cercetați dacă următoarele funcții sunt derivabile după direcția $h=(h_1,h_2)\in\mathbb{R}^2$ în punctul (0,0), dacă:

a)
$$f(x,y) = \begin{cases} \frac{x^2y}{x^4 + y^2}, & (x,y) \neq (0,0) \\ 0, & (x,y) = (0,0) \end{cases}$$
 si $h = (1,1/2);$
b) $f(x,y) = \begin{cases} \frac{x^2 - y^2}{x^2 + y^2}, & (x,y) \neq (0,0) \\ 0, & (x,y) = (0,0) \end{cases}$ si $h = (0,1)$ sau $h = (1,0);$

5) Arătați că funcția $f: \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R}$

$$f(x,y) = \begin{cases} \frac{xy}{x^2 + y^2}, & (x,y) \neq (0,0) \\ 0, & (x,y) = (0,0) \end{cases},$$

este derivabilă după direcția $e^1 = (1,0)$ în punctul (0,0), dar nu este derivabilă după direcția h = (1, 1) în punctul (0, 0).

6) Fie $f: \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R}$,

$$f(x,y) = \begin{cases} y^2 \ln \frac{x^2 + y^2}{y^2}, & y \neq 0 \\ 0, & y = 0 \end{cases}.$$

Arătați că f este derivabilă parțial și construiți derivatele parțiale de ordinul I.

7) Fie $D = \{(x,y) | x^2 > y^2 > 0\}$. Arătați că funcția $f: D \to \mathbb{R}$, dată prin $f(x,y) = y \ln(x^2 - y^2)$, pentru fiecare $(x,y) \in D$, satisface ecuația funcțională

$$y^2 \frac{\partial f}{\partial x} + xy \frac{\partial f}{\partial y} = xf.$$

8) Arătați că funcția

$$f: D = \{(x, y, z) \in \mathbb{R}^3 | y \neq z\} \to \mathbb{R},$$
$$f(z, y, z) = x + \frac{x - y}{y - z}$$

pentru fiecare $(x,y,z)\in D$, verifică ecuația funcțională

$$\frac{\partial f}{\partial x} + \frac{\partial f}{\partial y} + \frac{\partial f}{\partial z} = 1.$$

- 9) Calculați derivatele parțiale ale următoarelor funcții precizând domeniul maxim de definiție al funcțiilor precum și domeniile de definiție ale derivatelor parțiale:
- a) $f(x, y, z) = x^{y^z}$;
- b) $f(x, y, z) = e^{xy} \sin z$;
- c) $f(x,y) = \arctan(xy)$;
  - 10) Se consideră funcția = $(f_1, f_2) : \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R}^2$,

$$f(x, y, z) = (xe^y, \frac{y}{x^2 + z^4 + 1}), \ \forall \ (x, y, z) \in \mathbb{R}^3.$$

Să se construiască matricea lui Jacobi într-un punct $(x^0,y^0,z^0)\in {\rm I\!R}^3.$